

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/135/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6918010671
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Bušík, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6918010671.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD. a sudcov JUDr. Jána Bobora a Mgr. Jána Bednára, v trestnej veci obžalovaného X. P. za prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b/, ods. 3 Tr.zák., na verejnom zasadnutí dňa 21. novembra 2019 o odvolaní okresného prokurátora v Rimavskej Sobote proti rozsudku samosudcu Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn. 2T/97/2018 zo dňa 28.05.2019, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/ ods. 3 Tr.por. z r u š u j e sa rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn. 2T/97/2018 zo dňa 28. 05. 2019 vo výroku o treste - upustenie od uloženia ďalšieho trestu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr.por. rozhodujúc sám

o d s u d z u j e

obžalovaného X. P., nar. XX.XX.XXXX , nar. XX.X.XXXX v Y. W.,

podľa § 211 ods. 3 Tr.zák., § 37 písm. m) Tr.zák., § 38 ods. 4 Tr.zák., § 43, § 46 Tr.zák. na ďalší trest vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. obž. X. P. výkon trestu podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Tr.zák. súd u r č u j e skúšobnú dobu na 2 (dva) roky.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom samosudcu Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn. 2T/97/2018 zo dňa 28.05.2019 bol obž. X. P. uznaný za vinného z prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Tr.zák., s poukazom na ust. § 138 písm. b/ Tr.zák., ktorého sa dopustil tým, že

v priebehu školského roka 2017/2018 od 02.09.2017 do 30.06.2018 v Y. W., ako rodič detí mal. J. P., nar. XX.XX.XXXX v Y. W. a mal. X. P., nar. XX.XX.XXXX v Y. W., obidvaja trvalým bydliskom Y. W., P. D. XXXX/X, nezabezpečoval riadne ich povinnú školskú dochádzku do B. G.S. W. X. Q., Z. XX, Y. W., o čom bol zo strany školy viackrát písomne upovedomený, k náprave v školskej dochádzke menovaných žiakov nedošlo, pričom za uvedené obdobie žiak B. triedy mal. J. P. neospravedlnene vymeškal celkovo nie menej ako 377 vyučovacích hodín a žiak H. triedy mal. X. P. neospravedlnene vymeškal celkovo nie menej ako 429 vyučovacích hodín, pričom podľa § 22 ods. 1 Zákona o výchove a vzdelávaní - školského zákona číslo 245/2008 Z.z. sú žiaci mal. J. P., nar. XX.XX.XXXX a mal. X. P., nar. XX.XX.XXXX v školskom roku 2017/2018 ešte školopovinní.

Za to bol odsúdený podľa § 44 Tr.zák., kedy samosudca upustil od uloženia ďalšieho trestu u obž. X. P. vzhľadom na trest, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn. OT/36/2018 zo dňa 23.5.2018, právoplatným toho istého dňa, pre prečin zatajenia veci podľa § 236 ods. 1 Tr.zák. a to trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov, s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 18 mesiacov.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že po vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní mal samosudca za preukázané, že obž. X. P. sa dopustil skutku tak, ako bol uvedený v obžalobe okresného prokurátora, kde poukazuje najmä na výpoveď svedka Q.. V. M., výpoveď svedkyne V.. S. I. a ďalej na ďalšie listinné dôkazy o zanedbaní povinnej školskej dochádzky, na správy na vymedzenie povinnej školskej dochádzky detí obžalovaného a taktiež poukazuje na správu ÚPSVaR spolu s ďalšími vykonanými dôkazmi. Ďalej v súvislosti s upustením od uloženia ďalšieho trestu samosudca v odôvodnení svojho rozhodnutia uvádza, že obžalovaný je bez zamestnania, v priestupkovom konaní bol viackrát postihnutý za priestupky, doteraz bol 12-krát súdne trestaný, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota pod sp.zn. OT/36/2018 zo dňa 23.5.2018, ktoré rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť toho istého dňa a to za prečin podľa § 236 ods. 1 Tr.zák., kedy mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov, s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 1 a pol roka, kde skúšobná doba obžalovanému trvala do 24.11.2019.

V prípade poľahčujúcich a priťažujúcich okolností samosudca konštatuje u obžalovaného pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností 0:1 a to s poukazom na skutočnosť, že u obžalovaného zistil priťažujúcu okolnosť v zmysle ust. § 37 písm. m/ Tr.zák., t. j že už bol za trestný čin odsúdený.

Proti tomuto rozsudku bezprostredne po jeho vyhlásení podal odvolanie okresný prokurátor a to čo do výroku o treste, ktoré odvolanie neskôr doplnil prostredníctvom písomného podania. V písomných dôvodoch odvolania okresný prokurátor uvádza, že vzhľadom na výsledky dokazovania na hlavnom pojednávaní považuje výrok Okresného súdu v Rimavskej Sobote sčasti, v ktorej uznal obž. X. P. z prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže, za správny, avšak má za to, že v danom prípade prvostupňový súd nepostupoval v súlade so zákonom, kedy upustil od uloženia ďalšieho trestu. Takéto rozhodnutie považuje za nedostatočné, neprimerané a nezákonné. Zdôrazňuje pritom, že obžalovaný bol 12-krát súdne trestaný, pričom časť svojho skutku, za ktorý bol odsúdený, spáchal práve v skúšobnej dobe z predchádzajúceho odsúdenia, pričom priestupkovo bol tiež viackrát postihnutý. Zdôrazňuje tiež, že za trestný čin, ktorý sa kladie obžalovanému za vinu, je možné uložiť trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov až 5 rokov, kde pri vzhliadnutí jednej priťažujúcej okolnosti mal prvostupňový súd ukladať obžalovanému trest na dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby a preto upustenie od uloženia ďalšieho trestu je neprimerané a nedostatočné. Podaním odvolania sa domáha zrušenia rozsudku prvostupňového súdu vo výroku o treste s tým, aby krajský súd rozhodol sám o uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody na dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby s tým, aby ho pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Na tomto stanovisku zotrval i na verejnom zasadnutí krajský prokurátor v Banskej Bystrici.

Naproti tomu obhajkyňa obžalovaného na verejnom zasadnutí uviedla, že odvolanie okresného prokurátora vo vzťahu k uloženému nepodmienečnému trestu považuje za nedôvodné. Zdôrazňuje pritom, že prvostupňový súd správne prihliadol na okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu skutku, že o výchovu detí sa starala družka, že tieto boli tesne pred ukončením povinnej školskej dochádzky a už neakceptovali názory rodičov a že v kritickom čase mal obžalovaný vážne zdravotné komplikácie, kde ho deti sprevádzali na ošetrovanie. Taktiež uviedla, že trest by ovplyvnil rodinu obžalovaného a preto je toho názoru, že namiesto je uložiť alternatívny trest.

Na základe podaného odvolania krajský súd v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Po postupe v zmysle citovaného ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora je sčasti dôvodné.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák., trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a

súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatelia spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák., pri určovaní druhu trestu a jeho výmery, súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatelia, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 34 ods. 3 Tr.zák. trest má postihovať iba páchatelia tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Z vykonaného dokazovania, najmä z výpovedí svedkov Q.. V. M. a svedkyne V.. S. I., ako i z ďalších listinných dôkazov vyplýva, že na výchove detí a na zabezpečovanie povinnej školskej dochádzky v prvom rade vplývala družka obžalovaného S. B., ktorá bola za rovnorodú trestnú činnosť trestne stíhaná spolu s obž. X. P., kde vo vzťahu k nej nadobudol právoplatnosť trestný rozkaz OS Rimavská Sobota, sp.zn. 2T/97/2018 zo dňa 27.12.2018 a to dňa 26.3.2019. Týmto trestným rozkazom bol obžalovanej uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, kde obžalovanej bola určená skúšobná doba v trvaní 1 roka.

Vo vzťahu k upusteniu od uloženia ďalšieho trestu tak, ako rozhodol prvostupňový súd, krajský súd v súlade so závermi okresného prokurátora uvedenými v odvolaní, konštatuje, že takýto postup vzhľadom na pomer poľahčujúcich a príťažujúcich okolností je nesprávny. Prvostupňový súd postupoval správne, keď v danom prípade aplikoval v súvislosti s trestaním obžalovaného zásadu pre ukladanie ďalšieho trestu. Vzhľadom však na pomer príťažujúcich a poľahčujúcich okolností dolná hranica zvýšenej trestnej sadzby predstavuje v danom prípade dva roky, tak ako to správne uvádza i prokurátor v dôvodoch svojho odvolania. Ďalej krajský súd sa zaoberal otázkou, či v danom prípade je potrebné ukladať obžalovanému trest nepodmienečný, resp. trest alternatívny. V tejto súvislosti krajský súd vzal v úvahu nielen vek detí, ktoré vymeškávali školskú dochádzku, ale i skutočnosť, ktorú potvrdili vypočutí svedkovia a to triedni učitelia, že v súvislosti s dochádzkou detí do školy komunikovali výlučne s matkou maloletých detí. Tieto údaje svedkovia potvrdili aj na hlavnom pojednávaní. Ďalej tiež krajský súd vzal v úvahu, že v kritickom období obžalovaný mal vážne zdravotné problémy, čo vyplýva i zo správy ÚPSVaR, ktorá správa potvrdzuje, že bol dlhodobo PN. Na druhej strane však v súvislosti so zavinením treba konštatovať, že tieto skutočnosti obžalovaného nezbavovali plnenia si svojich rodičovských povinností vo vzťahu k svojim maloletým deťom, preto prvostupňový súd postupoval správne, keď obžalovaného uznal za vinného z prečinu, ktorý sa mu klade za vinu. Nezanedbateľnou skutočnosťou je i fakt, ktorý vyplýva zo správy ÚPSVaR, že ďalšie deti riadne navštevovali povinnú školskú dochádzku a že deti boli ovplyvňované vo vzťahu k záškoláctvu nie postojom rodičov, ale postojom svojich kamarátov. Nezanedbateľnou je i skutočnosť, že deti pri ukončení povinnej školskej dochádzky často krát neakceptujú názory rodičov, pričom v tomto konkrétnom prípade išlo o deti, ktorý jeden z nich už skončil povinnú školskú dochádzku a druhý je už tesne pred skončením povinnej školskej dochádzky. Rovnako tak krajský súd pri úvahách o možnosti uloženia alternatívneho trestu vzal v úvahu zásadu ultima ratio, to znamená, že trest nepodmienečný má byť poslednou možnosťou. Ako vyplýva i z výpovede detí, družka odprevádzala deti do školy, avšak deti sa svojvoľne do školy nedostavili. To sú všetko skutočnosti, na ktoré prihliadol i odvolací súd a preto v konečnom dôsledku dospel k záveru, že trest odňatia slobody v trvaní dvoch rokov je možné podmiennečne odložiť, kde primeraná skúšobná doba podľa názoru Krajského súdu v Banskej Bystrici je 2 roky. Počas plynutia tejto skúšobnej doby obžalovaný bude nútený žiť riadny životom a starať sa o svoje ďalšie maloleté deti, vrátane zabezpečovania ich povinnej školskej dochádzky a preto takto uložený

trest môže podľa názoru krajského súdu splniť úlohu tak individuálnej ako i generálnej prevencie.

S poukazom potom na hore uvedené dôvody senát Krajského súdu v Banskej Bystrici rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.